

अशुभमतिरसत्प्रवृत्तिसक्तः सततमनार्यविशालसङ्गमत्तः ।

अनुदिनकृतपापबन्धयत्नः पुरुषपशुर्नहि वासुदेवभक्तः ॥ ३१ ॥

सकलमिदमहं च वासुदेवः परमपुमान्परमेश्वरः स एकः ।

इति मतिरमला भवत्यनन्ते हृदयगते ब्रज तान्विहाय दूरात् ॥ ३२ ॥

५ कमलनयन वासुदेव विष्णो धरणिधराच्युत शङ्खचक्रपाणे ।

भव शरणमितीरयति ये वै त्यज भट दूरतरेण तानपापान् ॥ ३३ ॥

वसति मनसि यस्य सो ऽव्ययात्मा पुरुषवरस्य न तस्य दृष्टिपाते ।

तव गतिरथ वा ममास्ति चक्रप्रतिहृतवीर्यबलस्य सो ऽन्यलोकाः ॥ ३४ ॥

कालिङ्ग उवाच ।

10 इति निजभटशासनाय देवो रवितनयः स किलाह धर्मराजः ।

मम कथितमिदं च तेन तुभ्यं कुरुवर सम्पदिदं मयापि चोक्तम् ॥ ३५ ॥

भीष्म उवाच ।

नकुलैतन्ममाख्यातं पूर्वं तेन द्विजन्मना ।

कलिङ्गदेशादभ्येत्य प्रीयता सुमहात्मना ॥ ३६ ॥

13 मयाप्येतद्यथान्यायं सम्यग्वत्स तवोदितम् ।

यथा विष्णुमृते नान्यत्त्राणं संसारसागरे ॥ ३७ ॥

किंकरा दण्डपाशौ वा न यमो न च यातनाः ।

समर्थास्तस्य यस्यात्मा केशवालम्बनः सदा ॥ ३८ ॥

पराशर उवाच ।

20 एतन्मुने तवाख्यातं गीतं वैवस्वतेन यत् ।

तत्प्रश्नानुगतं सम्यक्किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥ ३९ ॥

4. DIE SAGE VON SAGARA UND SEINEN SÖHNEN (4, 3, 15—4, 17).

त्रिशङ्केर्हृरिश्चन्द्रः । तस्माद्गोहिताश्वः । ततश्च हरितः । हरिताच्चक्षुः । चक्षोर्विजय-
वासुदेवौ । रुरुको विजयात् । रुरुकस्य च वृत्तः । ततो बाङ्गुर्यो ऽसौ हृदयतालजङ्गादिभि-
रवजितो ऽत्तर्वत्या महिष्या सह वनं प्रविवेश । तस्याश्च सपत्या गर्भस्तम्भनाय गरो
23 दत्तः । तेनास्या गर्भः सप्त वर्षाणि जठर एव तस्थौ । स च बाङ्गुर्वृद्धभावादौर्वाश्रमसमीपे
ममार । सा तस्य भार्या चितां कृत्वा तमारोप्यानुमरणकृतनिश्चयाभूत् । अथैनामतीतानाग-
तवर्तमानकालवेदी भगवानौर्वः स्वस्मादाश्रमान्निर्यायाब्रवीत् । अलमेतेनासद्गुणे । अखि-
लभूमण्डलपतिरतिवीर्यपराक्रमो ऽनेकयज्ञकृदरातिपत्तयकर्ता तवोदरे चक्रवर्ती तिष्ठ-
ति । मैवं मैवं साहसाध्यवसायिनी भव । इत्युक्ते च सा तस्मादनुमरणनिबन्धाद्विरराम ।